

Středa 15. ledna 2020

P9_TA(2020)0008

Výroční zpráva o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. ledna 2020 o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky – výroční zpráva (2019/2136(INI))**

(2021/C 270/04)

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice,
- s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii (SEU),
- s ohledem na Chartu Organizace spojených národů a Helsinský závěrečný akt Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) z roku 1975,
- s ohledem na Severoatlantickou smlouvu z roku 1949 a na společné prohlášení o spolupráci EU a NATO ze dne 10. července 2018,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyně Komise o politické odpovědnosti ⁽¹⁾,
- s ohledem na Globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie z roku 2016,
- s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 7. června 2017 o strategickém přístupu k odolnosti ve vnější činnosti EU (JOIN(2017)0021),
- s ohledem na Sofijské prohlášení ze dne 17. května 2018 a na závěry Rady o rozšíření a o procesu stabilizace a přidružení ze dne 26. června 2018 a 18. června 2019,
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN č. A/RES/70/1 s názvem „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“ ze dne 25. září 2015,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325, která v roce 2000 stanovila agendu pro ženy, mír a bezpečnost,
- s ohledem na své doporučení ze dne 15. listopadu 2017 Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost (ESVČ) k Východnímu partnerství před summitem konaným v listopadu 2017 ⁽²⁾,
- s ohledem na článek 54 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A9-0054/2019),

⁽¹⁾ Úř. věst. C 210, 3.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0440.

Středa 15. ledna 2020

- A. vzhledem k tomu, že Parlament je povinen vykonávat demokratický dohled nad společnou zahraniční a bezpečnostní politikou (SZBP) a společnou bezpečnostní a obrannou politikou (SBOP) a měl by obdržet k plnění této úlohy nezbytné prostředky;
- B. vzhledem k tomu, že vnější činnost EU má přímý dopad na blaho občanů v rámci EU i mimo ni a jejím cílem je zajistit bezpečnost a stabilitu a zároveň prosazovat evropské hodnoty, kterými je svoboda, demokracie, rovnost, zásady právního státu a dodržování lidských práv; vzhledem k tomu, že důvěryhodnost Evropské unie jakožto globálního aktéra zasazujícího se o mír a bezpečnost spočívá v dodržování jejích hodnot v praxi, což znamená, že zahraniční politika založená na hodnotách je proto v bezprostředním zájmu Unie;
- C. vzhledem k tomu, že Evropská unie může být propagátorem těchto základních hodnot pouze tehdy, pokud jsou chráněny a respektovány ve všech jejích členských státech;
- D. vzhledem k tomu, že jsme v současné době svědky ústupu tradičních partnerů z celosvětového dění, zvyšujícího se tlaku na mnohostrannou spolupráci a vícestranné orgány a rostoucí asertivity regionálních mocností;
- E. vzhledem k tomu, že už nějakou dobu dochází ke zhoršování strategického prostředí Unie, což znamená, že naléhavěji než kdy jindy potřebujeme vytvořit silnější Evropu, která by v rámci svých vnějších vztahů působila jednotně, aby mohla čelit mnoha výzvam, jež mají přímý či nepřímý dopad na bezpečnost členských států a jejich občanů; vzhledem k tomu, že mezi problémy, které mají vliv na bezpečnost občanů EU, patří ozbrojené konflikty v bezprostřední blízkosti východních a jižních hranic evropského kontinentu a nestabilní státy, terorismus, zejména džihádismus, kybernetické útoky a dezinformační kampaně, zasahování cizích zemí do evropských politických a volebních procesů, šíření zbraní hromadného ničení a zpochybňování dohod o nešíření zbraní, zostření regionálních konfliktů, které vede k nucenému vysídlování obyvatelstva a neřízené migraci, napětí ohledně dodávek energie do členských států EU, soutěž o přírodní zdroje, energetická závislost a energetická bezpečnost, vzestup organizovaného zločinu na hranicích Evropy a na jejím území, slábnoucí úsilí o odzbrojení a změna klimatu;
- F. vzhledem k tomu, že džihádismus je jedním z hlavních problémů, které dnes ohrožují veřejnou bezpečnost v EU, a že je nutné na domácí půdě i v zahraničí přijmout rychlá, asertivní a koordinovaná opatření;
- G. vzhledem k tomu, že žádný členský stát není sám o sobě schopen potýkat se s jednotlivými problémy, kterým dnes evropský kontinent a státy v jeho blízkosti čelí; vzhledem k tomu, že při tvorbě zahraniční a bezpečnostní politiky a přijímání kroků EU by měla být respektována a zaručena zásada rovnosti mezi členskými státy; vzhledem k tomu, že by měly být respektovány výsady parlamentů členských států v oblasti jejich vlastní zahraniční a bezpečnostní politiky; vzhledem k tomu, že ambiciózní, důvěryhodná a účinná společná zahraniční politika musí být podložena odpovídajícími finančními zdroji a včasnými a rozhodnými kroky EU; vzhledem k tomu, že nástroje vnější politiky EU je třeba používat promyšleněji a důsledněji;
- H. vzhledem k tomu, že multilateralismus je jedinou zárukou míru, bezpečnosti a udržitelného rozvoje podporujícího začlenění ve vysoce polarizovaném mezinárodním prostředí; vzhledem k tomu, že pokud jsou zpochybňována nebo zneužívána univerzální pravidla a hodnoty, včetně základních lidských práv, mezinárodního práva a humanitárního práva, dochází k ohrožení jeho základů; vzhledem k tomu, že multilateralismus je základem přístupu Evropské unie k její SZBP, jak je zakotveno ve Smlouvě o Evropské unii;
- I. vzhledem k tomu, že svět čelí globálnímu posunu mocenských sil, přičemž hlavní tendencí v zahraniční politice je geopolitické soupeření, což vyžaduje rychlé, jednotné a přiměřené mechanismy a schopnost reakce; vzhledem k tomu, že EU se z důvodu neexistence jednoty mezi svými členskými státy tohoto globálního posunu mocenských sil a geopolitického soupeření do značné míry neúčastní;
- J. vzhledem k tomu, že nově se etabloující státní aktéři a nové hospodářské velmoci prosazují potenciálně destabilizační globální a regionální ambice a ohrožují mír a stabilitu v evropském sousedství, což má nepředvídatelné důsledky nejen pro evropskou a globální bezpečnost, ale také pro mír; vzhledem k tomu, že Evropa riskuje, že se při rozhodování ocitne na vedlejší koleji, a v důsledku toho bude vážně znevýhodněna; vzhledem k tomu, že tato globální změna poměrů usnadňuje nástup autokratických vůdců, násilných nestátních subjektů a populárních protestních hnutí;

Středa 15. ledna 2020

- K. vzhledem k tomu, že bezpečnostní prostředí EU, které je závislé na míru a stabilitě v jejím sousedství, je méně stabilní, nepředpověditelné a složité a je vystaveno vnějšímu tlaku, ke kterému již dochází ve formě hybridní války, včetně nepřátelské propagandy ze strany Ruska a dalších subjektů, a ve formě rostoucí hrozby ze strany radikálních teroristických skupin, což EU brání, aby prosazovala svou svrchovanost a strategickou autonomii; vzhledem k tomu, že nestabilita a nepředvídatelnost na hranicích Unie a v jejím bezprostředním sousedství představují přímé ohrožení bezpečnosti kontinentu; vzhledem k tomu, že mezi vnitřní a vnější bezpečností existuje neoddělitelná vazba; vzhledem k tomu, že tento vnější tlak má jak fyzický, tak on-line rozměr; vzhledem k tomu, že značnou hrozbou pro stabilitu a bezpečnost Unie jsou dezinformace a další formy cizího vměšování vnějších sil;
- L. vzhledem k tomu, že hlavními příčinami globálního konfliktu je socioekonomická nerovnost, útlak, změna klimatu a chybějící participativní začlenění; vzhledem k tomu, že všechny členské státy OSN přijaly v roce 2015 cíle udržitelného rozvoje, které poskytují plán pro spravedlivou, udržitelnou a inkluzivní globální spolupráci;
- M. vzhledem k tomu, že změna klimatu má stále závažnější dopady na různé aspekty lidského života, na příležitosti v oblasti rozvoje a také na celosvětový geopolitický řád a globální stabilitu; vzhledem k tomu, že změna klimatu postihne nejvíce ty, kteří mají méně zdrojů na to, aby se jí přizpůsobili; vzhledem k tomu, že zahraniční politika EU by se měla více zaměřit na podporu mnohostranné činnosti tím, že bude spolupracovat na konkrétních otázkách souvisejících s klimatem, budovat strategická partnerství a upevňovat spolupráci a interakci mezi státními a nestátními subjekty, včetně hlavních přispěvatelů ke globálnímu znečištění;
- N. vzhledem k tomu, že lidská práva jsou celosvětově na ústupu; vzhledem k tomu, že lidé všech regionů světa, jejichž vlastní vlády selhaly, hledají v Evropě podporu, která by zajistila dodržování jejich lidských práv;
- O. vzhledem k tomu, že politika rozšiřování EU je účinným nástrojem zahraniční politiky Unie; vzhledem k tomu, že evropská politika sousedství je klíčovým nástrojem, pokud jde o východní a jižní sousedy EU;
- P. vzhledem k tomu, že se očekává, že k více než polovině celosvětového růstu populace do roku 2050 – což představuje 1,3 miliardy z dalších 2,4 miliardy lidí na planetě – dojde v Africe; vzhledem k tomu, že koncentrace tohoto růstu v některých nejhudších zemích spolu s dopady změny klimatu přinese řadu nových výzev, které budou mít extrémně problematické následky jak pro dotyčné země, tak i pro Evropskou unii, pokud nebudou řešeny okamžitě; vzhledem k tomu, že nedávná zpráva Konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD) za rok 2019 obsahuje údaje, podle nichž bude zapotřebí dalších 2,5 bilionu USD ročně, aby bylo zajištěno splnění cílů uvedených v agendě OSN pro udržitelný rozvoj do roku 2030;
- Q. vzhledem k tomu, že s ohledem na kolaps důležitých dohod o kontrole zbraní a o odzbrojení, ale také s ohledem na nově vznikající technologie, jako jsou kybernetické technologie a autonomní zbraňové systémy, by se zahraniční a bezpečnostní politika EU měla zaměřovat především na odzbrojení, kontrolu zbraní a jejich nešíření; vzhledem k tomu, že společný postoj Rady 2008/944/SZBP⁽³⁾ musí být přezkoumán a aktualizován, tak aby byla kritéria striktně zaváděna a uplatňována a aby byl stanoven sankční mechanismus;

Multilateralismus v sázce: naléhavá potřeba silnější a sjednocené Evropy

1. připomíná, že v okamžiku, kdy vzájemně si konkurující velmoci stále více zpochybňují světový řád založený na pravidlech, musíme jako Evropané hájit univerzální hodnoty, pravidla a zásady, zejména multilateralismus, mezinárodní právo, právní stát, demokracii, dodržování lidských práv, základní svobody, svobodný a spravedlivý obchod, nenásilné řešení konfliktů a společné evropské zájmy, a to jak v rámci EU, tak i mimo ni; zdůrazňuje, že má-li si Evropská unie udržet důvěryhodnost jakožto nositelka těchto univerzálních hodnot, jako je demokracie, musí jednat v souladu se svými zásadami;

⁽³⁾ Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99.

Středa 15. ledna 2020

2. zdůrazňuje, že máme-li předcházet konfliktům, zmírňovat a řešit je na základě norem a zásad mezinárodního práva, Charty OSN a Helsinského závěrečného aktu OBSE z roku 1975, musí být těžištěm úsilí EU multilateralismus, který je nejlepší zárukou nadnárodního politického dialogu, míru a stabilizovaného celosvětového pořádku; poukazuje na své pevné přesvědčení, že v rámci strategického prostředí, které se výrazně zhoršilo, má Unie spolu se svými členskými státy stále větší odpovědnost za zajištění mezinárodní bezpečnosti;

3. zdůrazňuje, že multilateralismus je základním kamenem zahraniční a bezpečnostní politiky EU a představuje nejlepší způsob, jak zajistit mír, bezpečnost, lidská práva a prosperitu; poukazuje na to, že tento přístup přináší výhody lidem v Evropě i na celém světě; uznává trojí přístup k multilateralismu založený na těchto zásadách: dodržování mezinárodního práva a zajištění toho, aby činnost EU byla založena na pravidlech a normách mezinárodního práva a spolupráce, rozšíření multilateralismu coby nové globální reality, která podporuje kolektivní přístup a bere v potaz možnost využití normativní kapacity, autonomie a vlivu EU v rámci mezinárodních organizací, a to při zachování a rozšíření jejich vlivu a reformování mezinárodních organizací tak, aby byly multilaterální organizace schopny plnit svůj účel; uznává dále, že má-li být multilateralismus účinný, je nutné se zabývat otázkou mocenské nerovnováhy mezi státními a nestátními aktéry a vyřešit ji; vítá činnost, kterou Unie provádí v zájmu své rozhodné podpory Pařížské dohody, regionálních mírových dohod a jaderného odzbrojení;

4. vyjadřuje politování nad tím, že USA se postupně stahují z multilaterálního světového pořádku, zejména nad jejich odstoupením od Pařížské dohody, společného komplexního akčního plánu (JCPOA), Rady OSN pro lidská práva a UNESCO a nad tím, že pozastavily financování Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA), a důrazně podporuje zachování a provádění všech ustanovení společného komplexního akčního plánu všemi stranami, neboť se jedná o nedílnou součást globálního multilaterálního pořádku a režimu nešíření zbraní a o příspěvek k regionální bezpečnosti na Blízkém východě; odmítá jednostranné extraterritoriální opětovné uložení sankcí Spojenými státy po jejich odstoupení od uvedeného akčního plánu jako zásadní zásah do oprávněných hospodářských a zahraničních zájmů EU; vyzývá EU a její členské státy, aby si vybudovaly jednotu, odstrašující schopnost a odolnost vůči sekundárním sankcím ze strany třetích zemí a byly připraveny přijmout protiopatření proti jakékoli zemi, která poškozuje legitimní zájmy EU sekundárními sankcemi;

5. vyjadřuje politování nad tím, že transatlantické partnerství se potýká s velkým množstvím problémů a narušení, přesto však zůstává z hlediska bezpečnosti a prosperity na obou stranách Atlantského oceánu nepostradatelné; vyjadřuje politování nad tím, že USA se postupně stahují z multilaterálního světového řádu založeného na pravidlech;

6. znovu vyzývá členské státy, aby podpořily reformy týkající se složení a fungování Rady bezpečnosti; zdůrazňuje, že EU je odhodlána posilovat mezinárodní úlohu OSN;

7. požaduje vybudování silnější, sjednocené, efektivní, proaktivní a strategičtější Evropské unie, zejména s ohledem na to, že nový evropský politický cyklus právě začal a že se zahraniční a bezpečnostní politika EU mění; je přesvědčen, že žádný členský stát EU nemůže sám o sobě účinně reagovat na dnešní globální výzvy; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby měla evropská spolupráce vliv na světovou scénu, což vyžaduje jednotný postup a co by nebylo možné zajistit, pokud by byla Evropská unie rozdělena; vyzývá EU k intenzivnějšímu úsilí o ochranu svých zájmů a hodnot, přičemž musí vystupovat jako spolehlivý mezinárodní partner; je přesvědčen, že je důležité zvýšit vlastní účinnost EU a její donucovací pravomoci na mezinárodní úrovni, a žádá orgány EU, aby se zaměřovaly na občany a jednaly v zájmu lidí; zdůrazňuje, že je nutné, aby EU informovala o svých politických cílech a stanovených prioritách a úkolech, do jejichž plnění by byli zapojeni občané, které by se zaměřovaly na lidi, nikoli na procesy, přinášely hmatatelné výsledky a nevedly k další byrokracii; vyzývá EU, aby při vypracovávání návrhů politiky s mezinárodním rozměrem zlepšila dialog s vládními i nevládními aktéry třetích zemí, aby tak mohla mluvit jedním hlasem;

8. znovu opakuje, že je naléhavě nutné zvýšit odolnost a nezávislost EU posílením společné zahraniční a bezpečnostní politiky, která odhodlaně podporuje mír, regionální a mezinárodní bezpečnost, lidská práva, sociální spravedlnost, základní svobody a zásady právního státu v EU, jejím sousedství i na celém světě; zdůrazňuje, že důvěryhodnost EU ve světě závisí na tom, zda tyto zásady budou chráněny a dodržovány; je přesvědčen, že tato posílená SZBP by měla být ucelenější a kromě tradiční měkké síly by měla zahrnovat také přesvědčivou společnou bezpečnostní a obrannou politiku, účinnou sankční politiku a přeshraniční spolupráci v rámci boje proti terorismu; znovu vyzývá k urychlenému přijetí unijního mechanismu sankcí za porušování lidských práv (tj. evropské verze tzv. „zákona Magnitského“), který by umožňoval ukládat cílené sankce proti jednotlivcům, kteří se podílejí na závažném porušování lidských práv;

Středa 15. ledna 2020

9. domnívá se, že Evropská unie se musí stát důvěryhodným a účinným globálním aktérem, aby se mohla na mezinárodní scéně ujmout celosvětové hmatatelné role význačného odpovědného a aktivního vůdce a využít svého politického potenciálu k tomu, aby uvažovala a působila jako geopolitická mocnost, která má smysluplný dopad, avšak zároveň hájí a prosazuje cíle uvedené v článku 21 SEU, své univerzální zásady a pravidla a své společné hodnoty – počínaje mírem a lidskými právy – a zájmy ve světě, přičemž pomáhá řešit konflikty na celém světě a utváří celosvětovou politiku řádné správy; znovu upozorňuje na to, že je nutné zajistit strategickou autonomii EU, zejména lepší rozhodování, kapacity a příslušné obranné schopnosti, které jsou uvedeny v globální strategii EU, již v červnu 2018 znovu potvrdilo 28 hlav států a vlád a jež se v době rostoucího geopolitického soupeření snaží o prosazování schopnější nezávislejší EU;

10. plně podporuje rozhodnutí předsedkyně Komise přeměnit výkonnou složku EU na „Komisi, která by byla orientována geopoliticky“ a která by se zaměřila na vytvoření důvěryhodného aktéra v oblasti vnějších vztahů, který by se systematicky zabýval otázkami vnější činnosti; vítá závazek místopředsedy Komise, vysokého představitele koordinovat vnější rozměr činnosti Komise a zajistit lepší propojení mezi vnitřními a vnějšími aspekty naší politiky; zdůrazňuje, že by se proto od takto zaměřené Komise mělo očekávat, že ke globálním záležitostem zaujme aktivní, nikoli reaktivní přístup a že zajistí, aby se tento mandát odrážel v příštím víceletém finančním rámci (VFR); v tomto ohledu se domnívá, že by se Evropská unie měla snažit stát se asertivnějším aktérem, aniž by bylo dotčeno její postavení normativní mocnosti; zdůrazňuje, že geopolitická Komise musí zajistit ochranu svých zájmů při plném dodržování mezinárodního práva a vlastních hodnot; poukazuje na to, že EU by měla využívat všechny pravomoci v duchu spolupráce a otevřenosti, přičemž si v případě nutnosti vyhrazuje právo zakročit;

11. znovu potvrzuje svůj závazek vůči globální strategii EU jakožto rozhodujícím kroku vpřed od účelového řešení krizí k integrovanému přístupu k zahraniční politice Evropské unie; domnívá se, že strategická revize globální strategie EU by byla potřebná právě nyní, zejména s ohledem na některé hluboké geopolitické změny, k nimž došlo od jejího přijetí (politické rozdíly napříč transatlantickým partnerstvím, nástup nových a asertivnějších mocností, jako je Čína, zhoršení klimatické krize apod.), které mají vážné důsledky z hlediska cílů zahraniční politiky Unie a bezpečnostní politiky jako celku; v důsledku toho vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby zahájil proces komplexních inkluzivních konzultací, počínaje členskými státy a předními odborníky na zahraniční politiku EU, kteří se nacházejí mimo orgány EU, ale také s organizacemi občanské společnosti;

12. domnívá se, že by se EU měla více spoléhat na nástroje obchodu a rozvoje, jako jsou dvoustranné dohody a dohody o volném obchodu se třetími zeměmi, přičemž by ratifikaci těchto dohod měla podmínit podepsáním Pařížské dohody a respektováním základních evropských hodnot;

13. je navíc toho názoru, že EU by v zájmu zachování své vnější důvěryhodnosti měla stanovit dodržování ustanovení o lidských právech za základ dohod uzavřených mezi EU a třetími zeměmi, podmínit uzavření těchto dohod jejich dodržováním a v případě potřeby je také uplatňovat;

14. má za to, že Evropská unie musí být schopna reagovat na krize rychleji a účinněji – s veškerými diplomatickými a hospodářskými nástroji, jež má k dispozici – a že by měla do své společné bezpečnostní a obranné politiky začlenit větší počet civilních a vojenských misí; za tímto účelem připomíná, že by měla klást větší důraz na předcházení konfliktům tím, že se bude zabývat hlavními příčinami nestability a vytvářet nástroje k jejich řešení; připomíná, že je v tomto ohledu třeba v příštím VFR výrazně navýšit rozpočtové prostředky EU a alespoň zdvojnásobit finanční prostředky určené na předcházení konfliktům, budování míru a mediaci; připomíná zásadní úlohu EU při podpoře demokracie v evropském sousedství, zejména prostřednictvím podpůrných programů Evropské nadace pro demokracii;

15. zdůrazňuje, že za účelem obrany globálního řádu založeného na pravidlech, mezinárodním a humanitárním právu a mnohostranných dohodách musí Evropská unie přejít od přístupu založeného na reakci na anticipační přístup, a poukazuje na význam spolupráce s podobně smýšlejícími strategickými partnery EU, zejména s NATO a s rychle se rozvíjejícími zeměmi; připomíná, že SZBP Evropské unie je založena na partnerství a multilateralismu, které pomáhají sjednotit příslušné regionální a světové mocnosti; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné prozkoumat nové flexibilní formy alianční spolupráce, zejména při sledování a kontrole toků technologií, obchodu a investic, a nalézt inovativní a inkluzivní mechanismy spolupráce, které by rozvíjely inteligentní formy multilateralismu; vyzývá ke společnému úsilí o reformu multilaterálních organizací, aby bylo zajištěno jejich účelné fungování;

Středa 15. ledna 2020

16. podporuje takovou zahraniční politiku EU, v jejímž rámci by došlo ke sjednocení institucí EU a členských států ve společné důrazné zahraniční politice na úrovni EU, čímž by Unie získala větší důvěryhodnost; podporuje myšlenku, že tato politika by měla bezvýhradně podporovat zásadní úlohu, kterou plní místopředseda Komise, vysoký představitel; vybízí ke zřízení ad hoc koalic členských států, které by v rámci vnější činnosti Unie přispívaly k větší flexibilitě a schopnosti reakce tím, že by snižovaly tlak vyvolaný nutností dosáhnout konsenzu mezi členskými státy; vybízí k opětovnému vytvoření užších forem spolupráce mezi místopředsedou Komise, vysokým představitelem a ministry zahraničních věcí, kdy by byli ministři zahraničních věcí pověřeni jednáním jménem EU v zájmu upevnění soudržnosti EU a její demokratické legitimacy; vyzývá EU, aby svým občanům poskytovala lepší informace o své vizi a o cílech SZBP;

17. vyzývá k větší solidaritě a lepší koordinaci mezi EU a členskými státy; připomíná, že je třeba, aby byla vnější politika Unie ucelenější, aby byla v souladu s ostatními oblastmi politiky s vnějším rozměrem a aby byla koordinována s mezinárodními partnery; je přesvědčen, že spolupráce mezi členskými státy má pro zajištění demokracie, společných hodnot, svobod a sociálních a environmentálních standardů v rámci EU zásadní význam; zdůrazňuje, že je třeba rozšířit spolupráci mezi členskými státy, partnerskými zeměmi a mezinárodními organizacemi; znovu poukazuje na význam čl. 24 odst. 3 Smlouvy o EU, v němž se uvádí, že „členské státy bezvýhradně podporují zahraniční a bezpečnostní politiku Unie v duchu loajality a vzájemné solidarity a zdrží se jakéhokoli jednání, které je v rozporu se zájmy Unie“; zdůrazňuje, že jak je uvedeno ve Smlouvě, je Rada pro zahraniční věci EU fórem, na němž ministři členských států předkládají své názory a dohadují se o politice, a že poté, co je tato politika schválena, musejí členské státy při prosazování uvedené politiky bezvýhradně podporovat místopředsedu, vysokého představitele, a to i v rámci svého vlastního diplomatického úsilí;

18. zdůrazňuje, že Evropská unie musí uplatňovat veškerá ustanovení Lisabonské smlouvy a účinněji využívat své stávající nástroje; vyzývá EU, aby v zájmu zdokonalení svých rozhodovacích procesů a toho, aby se stala účinně fungujícím a důvěryhodným aktérem v oblasti vnějších záležitostí, v níž hraje klíčovou roli Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ), postupovala jednotněji a promyšleněji;

Posílení Evropského parlamentu jako pilíře SZBP

19. zdůrazňuje, že Evropská unie může využít svého plného potenciálu pouze tehdy, bude-li vystupovat jednotně a bude-li rozhodování postupně přesouváno z vnitrostátní na nadnárodní úroveň, čímž plně využije možností, které jí nabízejí smlouvy, orgány a instituce EU a jejich postupy, bude postupovat plně v souladu se zásadou subsidiarity a zachová pravomoci členských států; zdůrazňuje, že Evropská unie by měla k dosažení tohoto cíle využít všech dostupných prostředků, včetně prostředků které nabízí parlamentní diplomacie;

20. v této souvislosti opakuje, že v průběhu let vytvořil Parlament v oblasti vnější činnosti řadu nástrojů a sítí, jako jsou smíšené parlamentní výbory a výbory pro parlamentní spolupráci s třetími zeměmi, a dal vznik činnosti meziparlamentních delegací, delegací ad hoc a volebních pozorovatelských misí, které se liší od výkonné složky Evropské unie a zároveň ji doplňují; poukazuje na dohlížecí a kontrolní pravomoc Parlamentu a zdůrazňuje, že jeho zprávy a usnesení si zasluhují větší pozornosti; poukazuje na význam parlamentních shromáždění jako fóra pro spolupráci a institucionální dialog a na jejich cenný přínos k vnější činnosti Evropské unie a v oblasti bezpečnosti a obrany; zdůrazňuje, že je nutné podporovat jejich činnost a zaručit řádné provádění jejich práce;

21. poukazuje na zásadní úlohu volebních pozorovatelských misí EU; poukazuje dále na politickou odpovědnost hlavních pozorovatelů, kteří jsou nominováni z řad poslanců Evropského parlamentu; vyzývá proto k přijetí jednotnějšího přístupu k zahraniční a bezpečnostní politice EU, který by zahrnoval i parlamentní rozměr; vyzývá k hlubší interinstitucionální spolupráci při navrhování strategií vůči třetím zemím a regionům, se zvláštním důrazem na země západního Balkánu a Východního partnerství; připomíná význam, který má parlamentní diplomacie a meziparlamentní vztahy při podpoře těchto cílů; konstatuje, že Parlament musí plnit v rámci SZBP a na mezinárodní scéně větší úlohu; zdůrazňuje, že je třeba, aby EU a členské státy spolupracovaly na stanovení celkové politické strategie pro parlamentní diplomacii s novou orientací, která by obsahovala jednotnější přístup k zahraniční a bezpečnostní politice EU, a přizpůsobily tomu způsob své práce;

22. poukazuje na úlohu všech orgánů zapojených do SZBP/SBOP při přehodnocení svých pracovních metod a hodnocení nejlepšího způsobu, jak plnit svou úlohu podle Smluv;

Středa 15. ledna 2020

23. vyzývá k lepší interinstitucionální spolupráci, která by Parlamentu zajistila informace v dostatečném časovém předstihu, aby mohl v případě potřeby vyjádřit svůj názor a aby mohla Komise a ESVČ v co největší míře zohlednit jeho názory; vyzývá ke skutečnému komplexnímu předávání informací ze strany Komise a ESVČ, aby mohl Parlament účinně a včas vykonávat svou kontrolní úlohu, a to i v oblasti SZBP; vítá závazek místopředsedy Komise, vysokého představitele, že ve věci zásadních rozhodnutí v rámci SZBP bude Parlamentu poskytovat lepší a včasnější informace a zajistí jeho důkladnější a včasnější zapojení a konzultace;

24. vyzývá k posílení role Parlamentu, jeho dohledu a kontroly nad vnější činností EU, včetně dalšího pořádání pravidelných konzultací s vysokým představitelem, místopředsedou Komise, ESVČ a Komisí; vyzývá k uzavření jednání o přístupu Parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti SZBP a SBOP;

25. konstatuje, že pokud dojde k brexitu, příp. až k němu dojde, měl by parlamentní Výbor pro zahraniční věci (AFET) jakožto hlavní výbor odpovědný za vztahy s třetími zeměmi získat veškeré nezbytné informace ze strany výkonné složky EU, aby mohl v souladu s článkem 218 SFEU dohlížet jménem Parlamentu na postup jednání a včas poskytovat informace o budoucí dohodě či dohodách s Velkou Británií, což bude vyžadovat souhlas Parlamentu; poukazuje na význam budoucí spolupráce mezi Evropskou unií a Velkou Británií v oblasti SZBP a SBOP a je si vědom toho, že je třeba nalézt kreativní řešení;

26. poukazuje na to, že se EU snaží důsledně prosazovat význam zachování a posílení svobodného a otevřeného mezinárodního řádu založeného na dodržování právního státu;

27. požaduje, aby byl před přijetím strategie či sdělení Komise a ESVČ v oblasti SZBP zřízen mechanismus konzultací s Výborem pro zahraniční věci a příslušnými orgány;

28. vyzývá k přijetí strategičtějšího přístupu a k zajištění větší soudržnosti, ucelenosti a doplňkovosti mezi nástroji EU pro financování vnější činnosti a SZBP, jak je stanoveno ve Smlouvách, s cílem umožnit Evropské unii řešit narůstající problémy v oblasti bezpečnosti a zahraniční politiky; zdůrazňuje, že důvěryhodná a účinná SZBP musí být podložena odpovídajícími finančními zdroji; žádá, aby byly v příštím VFR na období 2021–2027 vyčleněny dostatečné finanční zdroje na vnější činnost EU a aby EU své zdroje soustředila na strategické priority;

29. bere na vědomí návrh Komise spojit většinu stávajících nástrojů pro vnější činnost do jediného nástroje – nástroje pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci (NDICI); znovu opakuje, že sdružování nástrojů pro vnější činnost do jednoho fondu může vést k součinnosti, účinnosti a rychlosti rozhodovacích procesů a vyplácení finančních prostředků, ale nemělo by odklánět financování Unie od jejích dlouhodobých a zastřešujících cílů zahraniční politiky, jež spočívají ve vymýcení chudoby, udržitelném rozvoji a ochraně lidských práv; vítá zjednodušenou strukturu vnějších nástrojů navrhovanou v rámci nástroje NDICI; požaduje řádný systém brzd a protivah, dostatečnou míru transparentnosti a strategicko-politický přínos i pravidelnou kontrolu uplatňovanou ze strany Parlamentu; poukazuje na význam zásady diferenciací, pokud jde o pomoc sousedním zemím, jež jsou více odhodlány k evropským reformám, v souladu se zásadou „více za více“ a „méně za méně“;

30. zdůrazňuje, že je nutné posílit úlohu Parlamentu při kontrole a řízení všech vnějších nástrojů EU, včetně nástroje předvstupní pomoci na období 2021–2027 (NPP III); poukazuje na úlohu nástroje přispívajícího ke stabilitě a míru, zejména pokud jde o podporu míru a stability na celém světě; očekává včasné přijetí nástrojů na období po roce 2020, včetně evropského mírového nástroje, aby se zabránilo zbytečným mezerám ve financování;

31. je přesvědčen, že prioritou nadcházejících let by mělo být předcházení konfliktům, budování míru a mediace a mírové řešení dlouhotrvajících konfliktů, zejména v bezprostředním sousedství EU; zdůrazňuje, že tento přístup by přinesl vysokou přidanou hodnotu EU z politického, společenského, hospodářského a bezpečnostního hlediska; připomíná, že předcházení konfliktům a mediace přispívají k upevnování přítomnosti a důvěryhodnosti EU na mezinárodní scéně a že by měly být součástí uceleného přístupu spojujícího bezpečnost, diplomacii a rozvoj; upozorňuje, že je nutné upevnit postavení Evropské unie jako vlivného globálního hráče a investovat do předcházení konfliktům a mediace; vyzývá EU, aby

Středa 15. ledna 2020

předcházení konfliktům a mediaci ještě více upřednostňovala; vyzdvihuje cenný příspěvek Parlamentu v oblasti řešení konfliktů, jakož i mediace, dialogu a podpory demokratických hodnot, právního státu a respektování menšin a základních práv, zejména v zemích západního Balkánu, Východního partnerství a jižního sousedství, a vyzývá k dalšímu rozvoji interinstitucionální spolupráce v oblasti mediace; vítá větší roli EU při řešení konfliktů a budování důvěry v rámci stávajících dohodnutých vyjednávacích formátů a zásad nebo v zájmu jejich podpory;

32. připomíná význam silné evropské politiky sousedství, v níž se EU zavazuje k prosazování společných společenských, politických a hospodářských zájmů s partnerskými zeměmi na východě a jihu; vyzdvihuje strategickou úlohu, kterou může Unie hrát prostřednictvím evropské politiky sousedství při zvyšování odolnosti partnerů EU, jako jednu z klíčových priorit, pokud jde o boj proti hrozbám a tlakům, jimž tyto partneři čelí; je si vědomo toho, že Evropská unie může být silným globálním aktérem pouze tehdy, pokud bude hrát významnou úlohu ve svém sousedství;

33. připomíná, že moderní demokracie vyžadují plně funkční legislativní odvětví, a v tomto ohledu zdůrazňuje, že je důležité podporovat činnost parlamentů jak na západním Balkáně, tak i v sousedství;

34. uznává význam stability východního sousedství pro vlastní stabilitu Unie a transformační potenciál EU pro sousední regiony a země; opakuje, že i nadále podporuje Východní partnerství, které v roce 2019 oslavilo své desetileté výročí; zdůrazňuje však, že pro větší úspěch tohoto partnerství je zapotřebí nových iniciativ a závazků z obou stran (tj. ze strany EU i jejich partnerů); vyzývá k rozvoji stále užších vztahů s Východním partnerstvím, včetně cílených strategií pro Ukrajinu, Gruzii a Moldavsko, a upozorňuje, že je důležité brát na vědomí myšlenku, jako je strategie Trio 2030 a další, jež přicházejí od nejnadvýšejších zemí Východního partnerství přidružených k EU; zdůrazňuje, že takovýto přístup by měl být založen na zásadě „více za více“ a „méně za méně“ a veden orgány EU a koalicí podobně smýšlejících členských států EU (proces evropského tria) se zaměřením na konkrétní projekty a programy, jejichž cílem je řídit se osvědčenými postupy z Berlínského procesu a integrace Evropského hospodářského prostoru; je přesvědčen, že úspěch transformace v zemích Východního partnerství, zejména na Ukrajině, v Moldavsku a v Gruzii, jež jsou přidruženy k EU, může mít pozitivní výsledky, které by mohly ovlivnit i společnost v sousedním Rusku;

35. připomíná a zdůrazňuje, že spolupráce se zeměmi Východního partnerství a dalšími zeměmi sousedícími s EU by měla vzhledem k zásadnímu zájmu EU na rozvoji a demokratizaci těchto zemí být pro SZBP prioritou; vyzývá Komisi a ESVC, aby nadále posilovaly hospodářské vazby a vazby na základě propojitelnosti a využívaly obchodních dohod a dohod o přidružení, přístupu na jednotný trh a intenzivnějších mezilidských kontaktů, mj. prostřednictvím usnadnění udělování a liberalizace víz, jsou-li splněny všechny požadavky; zdůrazňuje, že výše uvedené skutečnosti by mohly sloužit jako pobídky k posilování demokratických reforem a přijímání pravidel a norem EU;

36. opakuje, že se EU zavázala k podpoře svrchovanosti, územní celistvosti a politické nezávislosti Ukrajiny a všech zemí Východního partnerství v rámci jejich mezinárodně uznávaných hranic v souladu s mezinárodním právem, normami a zásadami s cílem zvýšit podporu pro obyvatele oblastí zasažených konfliktem, vnitřně vysídlené osoby a uprchlíky a bojovat proti pokusům o destabilizaci ze strany třetích zemí, zejména Ruska; odmítá, aby bylo při řešení konfliktů používáno násilí nebo vyhrožováno jeho použitím, a opakuje svůj názor, že stávající konflikty ve všech zemích Východního partnerství by měly být řešeny v souladu s normami a zásadami mezinárodního práva; i nadále plně stojí za politikou neuznání protiprávní anexe Krymu; důrazně vyzdvihuje význam proaktivního postoje vůči dlouhodobým konfliktům ve východním sousedství založeného na mezinárodním právu; dále odsuzuje pokračující militarizaci na okupovaných gruzínských územích Abcházie a regionu Cchinvali/ Jižní Osetie a vyzývá Rusko, aby plnilo své povinnosti podle mezinárodního práva; zdůrazňuje, že více než deset let po ukončení ruského aktu agrese v Gruzii a následném příměří zprostředkovaném EU Rusové stále očividně porušují některá svá vlastní ustanovení a že proces tvorby hranic stále pokračuje; vyzývá k posílení mandátu Pozorovatelské mise Evropské unie v Gruzii (EUMM) a k jejímu většímu zviditelnění; naléhavě žádá Ruskou federaci jako okupační mocnost, aby dodržovala své mezinárodní závazky a umožnila misi EUMM neomezený přístup do okupovaných regionů;

37. vítá, že předsedkyně Komise znovu zdůraznila evropskou perspektivu západního Balkánu, a poukazuje na svůj závazek k rozšíření, které zůstává klíčovou politikou a slouží jako hybná síla EU; opakuje, že je třeba, aby byl postoj EU k rozšíření ambiciózní a důvěryhodný;

Středa 15. ledna 2020

38. požaduje důvěryhodnou unijní strategii rozšíření zaměřenou na západní Balkán, která bude založena na striktních a spravedlivých podmínkách v souladu s uplatňováním kodaňských kritérií a která ze zahraničněpolitického hlediska zůstane důležitým nástrojem prosazování bezpečnosti prostřednictvím zvyšování odolnosti zemí regionu, jenž má pro EU strategický význam;

39. znovu opakuje, že kromě celkové SZBP je cílem politiky EU vůči zemím západního Balkánu vést tyto země k přistoupení; zdůrazňuje, že tento proces rozšíření je založen na zásluhách a závisí na tom, zda jsou dodržována kodaňská kritéria, zásady demokracie, základní svobody, lidská práva i práva menšin a zásady právního státu, i na individuálních úspěších zemí při plnění uložených kritérií;

40. poukazuje na význam probíhajícího reformního procesu spojeného s transformačním účinkem na kandidátské země; je i nadále plně odhodlán podporovat reformy a projekty zaměřené na EU, zejména ty usilující o další posílení právního státu a řádné správy věcí veřejných, ochranu základních práv a podporu usmíření, dobrých sousedských vztahů a regionální spolupráce; s politováním konstatuje, že došlo ke zpomalení tohoto procesu;

Posílení SZBP za účelem boje proti celosvětovým hrozbám

41. vyzývá k posílení schopnosti EU a členských států jednat samostatně v oblasti bezpečnosti a obrany; zdůrazňuje, že účinné a úzké partnerství s partnerskými organizacemi, jako je OSN nebo NATO, jakož i s dalšími mezinárodními institucemi, jako jsou Africká unie a OBSE, je důležitější než kdykoli předtím; zdůrazňuje, že NATO je klíčovým bezpečnostním partnerem EU; poukazuje na význam úzké spolupráce s NATO ve všech záležitostech souvisejících s obranou a při řešení bezpečnostních výzev, jimž EU a země v jejím sousedství čelí, zejména výzev v oblasti boje proti hybridním hrozbám;

42. vítá úsilí EU o posílení bezpečnosti a obrany EU s cílem lépe chránit Unii a její občany a přispívat k míru a stabilitě v sousedství i mimo něj v souladu se společným prohlášením o spolupráci EU a NATO ze dne 10. července 2018;

43. poukazuje na úlohu NATO jako důležitého pilíře evropské bezpečnosti a vítá probíhající proces rozšiřování NATO, který přispívá ke stabilitě a blahobytu Evropy;

44. domnívá se, že hlasování kvalifikovanou většinou by zvýšilo účinnost zahraniční a bezpečnostní politiky EU a urychlilo rozhodovací proces; vyzývá Radu, aby pravidelně využívala hlasování kvalifikovanou většinou v případech uvedených v čl. 31 odst. 2 SEU a aby se chopila této iniciativy tím, že využije tzv. „překlenovací ustanovení“ obsažené v čl. 31 odst. 3 SEU; dále ji vybízí, aby zvážila rozšíření hlasování kvalifikovanou většinou na další oblasti SZBP;

45. podporuje debatu v rámci EU o nových formátech, jako je Rada bezpečnosti EU, jež by fungovala za plného dialogu a spolupráce s členskými státy, a o možnostech užší koordinace činnosti v rámci EU i ve vztahu k mezinárodním orgánům s cílem přispět k účinnějšímu rozhodovacímu procesu v oblasti bezpečnostní politiky;

46. vítá rozhodnutí předsedkyně Komise vybudovat do pěti let skutečnou a funkční evropskou obrannou unii a požaduje, aby za účelem zřízení obranné unie docházelo k transparentním výměnám názorů s Parlamentem a členskými státy; domnívá se, že by EU měla v této souvislosti co nejlépe využívat již existující mechanismy a nástroje, jako je stálá strukturovaná spolupráce (PESCO), vojenská mobilita a Evropský obranný fond (EDF), jehož cílem je zlepšení vnitrostátních a evropských schopností a zajištění větší efektivnosti evropského obranného průmyslu; vyzývá k vytvoření mechanismu pro demokratickou parlamentní kontrolu všech nových nástrojů v oblasti obrany;

47. zdůrazňuje, že s cílem zaručit přiměřené zdroje v souladu se závazky PESCO je třeba zajistit průběžné hodnocení PESCO a Evropského obranného fondu a toho, jakým způsobem přispívají k cílům SZBP, a účinně a jednotně provádět rozhodnutí EU, mj. prostřednictvím integrovanější evropské technologické a průmyslové základny obrany (EDTIB), a to tak, aby bylo zaručeno, že Unie zůstane otevřena spolupráci;

Středa 15. ledna 2020

48. připomíná, že čl. 20 odst. 2 SEU, který obsahuje ustanovení o posílené spolupráci, členským státům poskytuje dodatečné možnosti postupu v oblasti SZBP, a měl by proto být uplatňován;

49. připomíná, že změna klimatu má dopad na všechny aspekty lidského života a mimo jiné zvyšuje pravděpodobnost výskytu konfliktů a násilí; zdůrazňuje, že obavy spojené s bezpečností a klimatem a ochota prosazovat globální správu životního prostředí by měly být začleněny do zahraniční politiky EU;

50. poukazuje na to, že EU by měla rozvíjet kapacity pro sledování rizik spojených se změnou klimatu, což by mělo zahrnovat politiky v oblasti vnímavosti vůči konfliktům a předcházení krizím; v této souvislosti uznává, že důslednější předcházení konfliktům je zajištěno propojením opatření v oblasti přízpůsobení se klimatu a budování míru; zdůrazňuje, že je třeba rozvíjet komplexní a anticipační přístup ke změně klimatu; vyzývá EU a členské státy, aby na mezinárodní konferenci o změně klimatu jednaly velmi ambiciózně a dodržely své závazky; v tomto ohledu poukazuje na význam klimatické diplomacie;

51. zdůrazňuje, že je třeba rozvíjet komplexní přístup ke změně klimatu a k bezpečnosti v souladu s cíli udržitelného rozvoje, zejména s cíli 13 a 16, zajistit spravedlivý a dostatečný přísun finančních prostředků na opatření v oblasti klimatu podle Pařížské dohody a vyčlenit více financí na tato opatření v rámci stávajícího nástroje přispívajícího ke stabilitě a míru a nadcházejícího nástroje NDICI;

52. poukazuje na rostoucí geopolitický význam Arktidy a jeho dopad na bezpečnostní situaci v EU i ve světě; naléhavě žádá EU, aby usilovala o ucelenější vnitřní a vnější politiku EU, arktickou strategii a konkrétní akční plán pro zapojení EU na Arktidě, který by zohledňoval také bezpečnostní a geostrategické aspekty; poukazuje na schopnost EU přispět k řešení potenciálních bezpečnostních a geostrategických výzev;

53. vyzývá k větší podpoře strategie EU v oblasti námořní bezpečnosti, neboť svoboda plavby je stále významnějším problémem jak celosvětově, tak v sousedství EU; trvá na tom, že svoboda plavby musí být vždy respektována a že je třeba přijmout opatření zaměřená na deeskalaci a prevenci ozbrojených konfliktů a vojenských incidentů;

54. vyjadřuje politování nad stoupajícím napětím i nad tím, že nadále dochází k porušování mořského práva a mezinárodního námořního práva v řadě významných problematických oblastí světových moří, například v Jihočínském moři, Hormuzském průlivu, Adenském zálivu a v Guinejském zálivu; připomíná nestabilní situaci v Azovském moři; konstatuje, že mnohé z těchto napjatých situací jsou často geopolitické povahy;

55. vyzývá EU, aby v reakci na závažné porušování svobody plavby a mezinárodního námořního práva podnikla aktivní kroky a zvažila zavedení restriktivních opatření;

56. připomíná, že základním kamenem celosvětové a evropské bezpečnosti je účinná mezinárodní kontrola zbraní a režimy odzbrojení a nešíření zbraní; konstatuje, že nezodpovědné transfery zbraní do třetích zemí podřývají a oslabují SZBP, zejména úsilí EU o mír, stabilitu a udržitelný rozvoj; požaduje přísné dodržování osmi kritérií uvedených ve společném postoji 2008/944/SZBP o kontrole vývozu zbraní a vyzývá v tomto ohledu k vytvoření mechanismu pro monitorování a kontrolu na úrovni EU; zdůrazňuje, že je nutné zajistit účinné a účelné využívání peněz daňových poplatníků v rámci obranného průmyslu a že EU musí podporovat integrovanější vnitřní trh s obranným materiálem a koordinovat politiku na podporu výzkumu a vývoje v oblasti obrany; vyzývá členské státy, aby mnohostranné jaderné odzbrojení učinily prioritou v rámci zahraniční a bezpečnostní politiky EU; je přesvědčen, že EU musí pokračovat ve své snaze udržet íránskou jadernou dohodu v platnosti; naléhavě vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby využil všechny dostupné politické a diplomatické prostředky k ochraně společného komplexního akčního plánu (JCPOA) a nové Smlouvy o omezení strategických zbraní (START) a aby vyhlásil ucelenou a důvěryhodnou strategii pro mnohostranná jednání o regionálních opatřeních zaměřených na deeskalaci napětí a budování důvěry v Perském zálivu, do níž by se zapojili všichni aktéři v regionu; zdůrazňuje, že schopnost EU navázat diplomatické styky se všemi zúčastněnými stranami je cenným přínosem, který by měl být k tomuto účelu plně využit;

Středa 15. ledna 2020

57. naléhavě žádá členské státy, aby plně dodržovaly společný postoj Rady 2008/944/SZBP o kontrole vývozu zbraní, striktně dodržovaly své závazky, které z tohoto postoje vyplývají, zejména kritérium č. 4 o regionálním míru, bezpečnosti a stabilitě, pokud jde o jejich politiku týkající se vývozu zbraní do Turecka, a aby uvalily zbrojní embargo na Turecko v důsledku jeho nezákonné invaze do severní Sýrie a jeho nezákonných akcí ve východním Středomoří, zejména jeho invaze do výlučné hospodářské zóny a teritoriálních vod Kyperské republiky; opakuje svůj názor, že společný postoj musí být přezkoumán a aktualizován, aby došlo ke striktnímu zavedení a uplatňování příslušných kritérií a byl stanoven sankční mechanismus; vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby tuto otázku považoval za prioritní;

58. vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby v oblasti bezpečnosti a obrany prosazoval mnohorozměrnou strategii dvoustranné spolupráce s Latinskou Amerikou a Karibikem, hájil společnou obranu multilaterálního řádu a prohloubení spolupráce v boji proti terorismu a organizovanému zločinu i v boji proti změně klimatu a jejím dopadům na sociální, politickou a hospodářskou stabilitu a aby podporoval dialog jako nástroj k dosažení vyjednaných mírových řešení politických konfliktů, kterých jsme svědky;

59. vyzývá k prozkoumání možnosti vytvořit nové fórum pro multilaterální spolupráci mezi západními spojenci, tj. mezi EU, USA, Japonskem, Kanadou, Jižní Koreou, Austrálií a Novým Zélandem, které by se opíralo o odkaz Koordinačního výboru pro mnohostrannou strategickou kontrolu vývozu; zdůrazňuje, že pravomoc nového fóra by se měla vztahovat na sledování a kontrolu vývozu technologií, obchodních toků a citlivých investic do problematických zemí;

60. zdůrazňuje, že upevnění klíčových vazeb s východní a jihovýchodní Asií má zásadní význam pro komplexní a udržitelnou strategii EU pro propojení Evropy a Asie založenou na pravidlech, což platí i obráceně; podporuje proto udržitelnost, přístup založený na pravidlech a VFR jakožto rozhodující nástroj;

61. bere na vědomí navyšování vojenských kapacit v regionu a vyzývá všechny zúčastněné strany, aby respektovaly svobodu plavby, řešily spory mírovými prostředky a zdržely se jednostranných akcí ke změně statusu quo, a to i ve Východočínském a Jihočínském moři a Tchajwanském průlivu; vyjadřuje znepokojení nad tím, že zahraniční intervence ze strany autokratických režimů v podobě dezinformací a kybernetických útoků na nadcházející všeobecné volby ohrožují asijské demokracie a regionální stabilitu; opakuje svou podporu smysluplné účasti Tchaj-wanu v mezinárodních organizacích, mechanismech a činnostech;

62. zdůrazňuje, že Komise by měla začlenit strategii kybernetické bezpečnosti do úsilí EU o digitalizaci a podporovat tuto iniciativu ve všech členských státech jako součást jednoznačného politického a ekonomického závazku zavádět digitální inovace;

63. vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, Komisi a členské státy, aby zintenzivnili své úsilí v rámci boje proti kybernetickým a hybridním hrozbám, jež jsou kombinací nejasných postojů, a to posílením mechanismů kybernetické obrany EU a jejich členských států a zvyšováním jejich odolnosti proti hybridním hrozbám prostřednictvím budování kritické infrastruktury, jež bude odolná vůči kybernetickým útokům; v této souvislosti vyzývá k vytvoření komplexních společných kapacit a metod pro analýzu rizik a zranitelnosti; zdůrazňuje, že k účinnému překonání těchto problémů je nutná lepší koordinace; připomíná, že strategická komunikace a veřejná diplomacie by měly posílit geopolitický vliv EU a její celkový obraz ve světě a měly by chránit její zájmy;

64. zdůrazňuje, že zahraniční zásahy do záležitostí EU představují značné riziko z hlediska její bezpečnosti a stability; důrazně podporuje posílení strategických komunikačních kapacit Evropské unie; v této souvislosti vyzývá k další podpoře tří pracovních skupin pro strategickou komunikaci (východ, jih, západní Balkán); požaduje, aby byla oddělení pro strategickou komunikaci ESVC, které hraje klíčovou úlohu, poskytována větší podpora, a to tak, že z něj bude vytvořeno plnohodnotné oddělení ESVC, které ponese odpovědnost za východní a jižní sousedství a bude disponovat náležitým počtem zaměstnanců a odpovídajícími rozpočtovými prostředky – případně prostřednictvím dodatečné zvláštní rozpočtové položky;

65. vyzývá členské státy, aby posílily své kapacity a podporovaly spolupráci a výměnu informací s cílem zabránit státním a nestátním subjektům ze třetích zemí v nepřátelských zásazích do rozhodování EU a členských států; domnívá se, že k tomuto cíli by mohly přispět posílené strategické komunikační kapacity EU;

Středa 15. ledna 2020

66. zdůrazňuje, že zasahování do voleb je součástí širší strategie hybridní války, a proto je reakce na něj nadále klíčovou otázkou bezpečnosti a zahraniční politiky; vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, Komisi a členské státy, aby vypracovali komplexní strategii pro boj proti zahraničním volebním zásahům a dezinformacím ve vnitrostátních a evropských demokratických procesech, včetně těch, jejichž zdrojem je státem sponzorovaná ruská propaganda;

67. konstatuje, že Rusko je nejakutnějším zdrojem hybridních a konvenčních bezpečnostních hrozeb pro EU a její členské státy a aktivně se snaží podryvat evropskou jednotu, nezávislost, univerzální hodnoty a mezinárodní normy; trvá na tom, že ačkoli za současného vedení v Moskvě nelze očekávat žádnou změnu v agresivní politice, ve vzdálenější budoucnosti je možný pozitivní posun k demokratičtější zemi evropského stříhu; vyzývá proto ke zvýšenému úsilí o posílení odolnosti EU a jejích členských států a k vytvoření dlouhodobé strategie EU vůči Rusku, jež by byla postavena na třech pilířích, kterými je odrazování, omezování a transformace;

68. vyzývá Radu, aby doplnila soubor nástrojů EU v oblasti lidských práv a zahraniční politiky o globální sankční režim typu tzv. „zákonu Magnitského“, jenž by posílil ten stávající tím, že by umožnil zmrazení aktiv a zákaz udělování víz jednotlivcům, kteří se podílejí na závažném porušování lidských práv;

69. zdůrazňuje, že je třeba využít konkurenční výhody EU, aby mohla rychle zaujmout strategickou pozici v mezinárodní soutěži nových technologií, v odvětví informačních technologií, obrany a obnovitelných zdrojů energie, v oblasti zavádění sítě 5G, v ekosystému evropského společného podniku pro vysoce výkonnou výpočetní techniku (EuroHPC) a v oblasti autonomního, spolehlivého a nákladově efektivního přístupu EU do vesmíru s cílem zabránit tomu, aby se EU stala závislou na neevropských technologických a digitálních gigantech ze třetích zemí; zdůrazňuje, že pro zajištění strategické autonomie EU je nezbytný vývoj spolehlivé technologie umělé inteligence, zejména v oblasti rozhodovacích procesů a schopností; vyzývá proto Unii, aby držela krok a zvýšila své investice v této oblasti;

70. uznává zásadní úlohu, kterou hrají civilní a vojenské mise EU, jež jsou součástí SBOP, a upozorňuje, že tyto mise musí být vybaveny lidskými a materiálními zdroji, aby mohly udržovat mír, předcházet konfliktům, posilovat mezinárodní bezpečnost a prohlubovat evropskou identitu a strategickou autonomii EU; vyjadřuje politování nad tím, že účinnost těchto misí a operací SBOP je ohrožena přetrvávajícími strukturálními nedostatky, velkými rozdíly v příspěvcích členských států a omezením jejich mandátů;

71. je přesvědčen, že EU dosud dostatečně nevyužila svých rozsáhlých zdrojů v oblasti SBOP; vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, Komisi a členské státy, aby zintenzívnili své úsilí v oblasti spolupráce v rámci SBOP s cílem posílit civilní a vojenské mise SBOP, zlepšit jejich operační kapacitu prostřednictvím větší flexibility, zvýšit jejich účinnost a efektivitu na místě a rozšířit, zjednodušit a vyjasnit jejich mandát; je přesvědčen, že nové nástroje, jako je evropský mírový nástroj, by mohly posílit solidaritu a zajistit rovnoměrnější rozdělení zátěže mezi členskými státy, pokud jde o přispívání k operacím SBOP, a obecněji by mohly pomoci zvýšit účinnost vnější činnosti EU;

72. připomíná, že pro dlouhodobou životaschopnost projektů prevence, zmírňování a řešení konfliktů je prvořadý inkluzivní přístup a že při řešení konfliktů se dosahuje vyšší úspěšnosti, pokud je v daném procesu respektováno rovné zastoupení a obecně rovnost žen a mužů; vyzývá k větší účasti žen a obsazení vedoucích pozic ženami v těchto misích, a to i v rámci rozhodovacích procesů a jednání; zdůrazňuje, že by v rámci misí a operací SBOP mělo být systematictěji zohledňováno hledisko rovnosti žen a mužů a že je nutné aktivně přispívat k provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 o ženách, míru a bezpečnosti, jakož i rezolucí o ženách, míru a bezpečnosti, které na ni navazují, a rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2250 (2015) o mládeži, míru a bezpečnosti; vyzývá proto Komisi, aby zajistila strukturální začlenění žen, mládeže, obránců lidských práv a náboženských, etnických a jiných menšin do veškeré své činnosti související s řešením konfliktů;

73. vyzývá k účinnému začleňování rovnosti žen a mužů a práv menšin do strategických a operačních aspektů vnější činnosti EU, jehož součástí by mohlo být cílené plánování programů v rámci nového finančního nástroje NDICI; vítá závazek místopředsedy Komise, vysokého představitele dosáhnout do konce jeho funkčního období cíle 40 % zastoupení žen na vedoucích pozicích a mezi vedoucími delegací; vyzývá ESVČ, aby Parlamentu poskytovala pravidelnou aktualizaci plnění tohoto závazku;

Středa 15. ledna 2020

74. zdůrazňuje, že teroristická hrozba je nadále přítomna v Evropě i mimo ni; je pevně přesvědčen, že boj proti terorismu by měl být pro EU prioritou i v následujících letech; vyzývá novou Komisi, aby předložila akční plán EU pro boj proti terorismu;

75. zdůrazňuje, že je důležité prohloubit a zaručit spolupráci zpravodajských služeb v rámci EU, neboť terorismus ohrožuje naše základní evropské hodnoty i naši bezpečnost a vyžaduje vícerozměrný přístup zahrnující pohraniční orgány, policii, soudy a zpravodajské služby všech členských států, jakož i zemí mimo EU;

o

o o

76. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení předsedovi Evropské rady, Radě, Komisi, místopředsedovi Komise, vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členským státům.
